

Avdekking av Gud no 189

Alpha - Omega

*"Samme Ord, Samme Ånd, Samme Natur,
Samme Liv"*

27. desember2020

Brian Kocourek, Pastor

Denne formiddagen vil vi ta **1 Tessalonikerbrev 4:13-18** til vår tekst. Og la oss bli stående mens vi leser fra Guds Ord.

1 Tessalonikerne 4:13 *Men jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, om dem som har sovnet inn, så dere ikke sørger som de andre som ikke har noe håp.*

14 *For dersom vi tror at Jesus døde og stod opp igjen, så skal Gud, gjennom Jesus, føre dem som er sovnet inn, sammen med Ham.*

15 *For dette sier vi til dere med et Herrens ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens nærvær, skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsovnet.*

16 *For Herren Selv skal med et rop, med en overengels røst og med Guds basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.*

17 *Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket samtidig opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren.*

18 *Derfor skal dere trøste hverandre med disse ord.*

Og la oss også lese fra Galaterne 1:6-12.

Galaterne 1:6 *Jeg undrer meg over at dere så snart faller bort fra Ham som kalte dere i Kristi nåde, til et **annerledes** evangelium,*

Nå, dette er ikke et annet, som om det er et helt annet Evangelium, men det greske ordet **er heteros**, og det betyr: Av en annen natur.

Du sier: Hvordan kan det være slik? Hvordan kan det være det samme, og likevel av en annen natur?

La meg gi dere et eksempel. Jeg vil si nøyaktig de samme ordene til dere, men vi vil bare avslutte den ene setningen med et utropstegn, mens vi vil avslutte den andre setningen med et spørsmålstegn.

OK, så la oss lese: "**Alle mennesker som hevder å være i Budskapet, er sanne troende!**"

Ok, så vi leste en uttalelse, og den ble avsluttet med et utropstegn. Utropstegnet brukes til å slå noe fast. Det er klart at du her sier at "alle troende som hevder å være i Budskapet, er sanne troende!" Fordi det er hva utropstegnet leder oss til å tro. Det er en definitiv uttalelse. Og den må bli trodd til å mene hva den sier.

Et **utropstegn**, "!", er en form for tegnsetting som brukes spesielt etter et **utrop** for å indikere en kraftig ytring, eller en sterk følelse eller for å legge vekt på noe. Det bidrar til å gjøre betydningen av setningen klar. Det legger til en følelsemessig påstand om hva som blir sagt.

Nå, det motsatte av det, ville være et tegn som kalles et spørsmålstegn "?". Å legge til et spørsmålstegn "?" til en setning, vil fjerne alle sterke hevdelser som er i ordene i setningen, og dermed vil det gjøre ordene i setningen tvilsomme, eller ubestemmelige, eller uklare.

Så når vi leser den samme setningen med et spørsmålstegn, blir det slik: "**Alle mennesker som hevder å være i Budskapet, er sanne troende?**" Legg merke til at det kaster en tvil inn i setningen.

Så du kan lese de samme ordene, og avhengig av tegnsettingen du bruker, kan du enten vise full støtte og tro på setningen, eller sette spørsmål om gyldigheten til setningen.

Det er derfor skriften taler om disse som avgir et ekko av sønnen, de vil ikke bare gi et ekko av Ordet som Sønnen talte med sin munn, men de vil også gi et ekko av selve det livet som Han levde i sitt eget liv.

Slik leser vi i **1 Johannes 5:12** *Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.* Og ordet **har**, ble oversatt fra det greske ordet ekko. Nå, hvis dette ordet bare hadde blitt liggende der slik det er, da ville setningen bli lest helt annerledes, og betydningen blitt tydeligere. *Den som gir et ekko av Sønnen, gir et ekko av livet. Og den som ikke gir et ekko av Guds Sønn, gir ikke et ekko av livet.*

Igjen leser vi i **Johannes 3:36** *Den som tror på Sønnen, gir et ekko av evig liv. Men den som ikke adlyder Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.»*

Legg merke til det, de som ikke gir et ekko av Sønnen, og dermed heller ikke gir et ekko av livet, de skal faktisk ikke se livet. Det står at Guds vrede er hva de kommer til å se.

La oss gå tilbake til det som Paulus sa i **Galaterne 1:6** *Jeg undrer meg over at dere så snart faller bort fra Ham som kalte dere i Kristi nåde, til et annerledes Evangelium,*

Dette er som sagt ikke et annet, som om det er et helt annet Evangelium, men det greske ordet er heteros, og det betyr: Av en annen natur.

Og det er nøyaktig hva Paulus sier i vers **7** *Som ikke er et annet;* (eller *Som ikke er en allos*. Legg merke til denne gangen er ordet **en annen** oversatt fra et helt annet ord enn det vi så i vers **6**. Og dette ordet er "*allos*", som taler om å være fullstendig annerledes. Og så forteller han oss hvorfor) *... men det er noen som forvirrer dere, og vil forvrenge Kristi evangelium.*

Så vi ser grunnen til at dette ikke er et helt annet Evangelium, men det er et Evangelium av en forskjellig natur. Og det er fordi det har blitt forvrengt fra sin opprinnelige hensikt og mening. Og det er ikke ved å si noen helt forskjellige ord, men ved å bruke en annen tegnsetting, som jeg allerede har illustrert. Så Evangeliet, eller De Gode Nyheter, blir til en forvrengning. Det blir som å se ballen komme mot hjemmebasen, men rett før den krysser over hjemmebasen, tar den en kurve, slik at slagmannen svinger slaget og bommer, var ikke klar over den siste avvikende spretten. Og slik blir Evangeliet forvrengt, eller fordervet, i sitt Budskap og sin forståelse.

Og det er grunnen til at det er så viktig å si hva Budbæreren sier. Og ikke bare hva han sier, men å si det med samme uttrykkelsen som han sa det, noe som betyr å bruke de samme tegnsettingene som han brukte.

Og det er derfor det er så viktig at den som gjør oversettelsesarbeidet, forstår språket godt nok til at han også kan skille mellom de tegnsettingene som blir brukt, og hvorfor de blir brukt. Fordi de samme ordene ellers kan bli sagt på en slik måte at de blir det stikk motsatte av hensikten.

Og så gjør apostelen Paulus det veldig klart hva hans hensikter er for å gi oss denne illustrasjonen.

I vers **8** sier han: "*Men selv om vi, (vi, betyr dere, eller meg eller Paulus selv) eller en engel fra himmelen, skulle forkynne noe annet enn det som vi har forkynt for dere, han være forbannet.*"

Når han sier "vi", er han selv også inkludert i det som han her erklærer for oss. Dermed sier han: Enten det er **meg** eller **deg** eller **noen som helst** andre, eller for den saks skyld, selv om en engel fra himmelen ville si noe annet enn det jeg allerede har sagt, la ham være forbannet.

Derfor kunne ikke denne **engelen i Åpenbaringen 10:1 eller 10:7** forkynne noen ting som var i strid med hva apostelen Paulus allerede hadde sagt, ellers ville han være forbannet. Nå, det er en ganske dynamisk uttalelse, fordi hvis dette er feil, hva annet i Guds Ord er da feil?

Så gjentar apostelen Paulus det samme igjen i **vers 9**, for å slå det fast.

9 Som vi har sagt før, så sier vi nå igjen: Hvis noen som helst forkynner dere noe annet enn det dere har mottatt, han være forbannet!

Så vi ser at det kommer en forbannelse over alle som forkynner et annet Evangelium, et som profetbudbæreren Paulus ikke hadde forkynt. Og legg merke til at han til og med inkluderer engelen i **Åpenbaringen 10:1 og**

10:7, fordi han sa: "**Om endog en engel fra himmelen skulle forkynne noe annet enn det som vi har forkynt for dere, han være forbannet**".

Så når mennesker sier at William Branham er den største profeten eller den største budbæreren noensinne, da viser de bare en reell mangel på bibelsk forståelse, og dermed viser de at de er kjødelige. For apostelen Paulus sa også i **1 Korinterbrev 1:12** *Det jeg sikter til er dette, at hver og en av dere sier: «Jeg tilhører Paulus,» eller: «Jeg tilhører Apollos,» eller: «Jeg tilhører Kefas,» eller: «Jeg tilhører Kristus.»*

13 Er Kristus delt? Ble Paulus korsfestet for dere? Eller ble dere døpt i Paulus sitt navn?

Døde William Branham for dere? Nei, det gjorde han ikke. Han var en tjener for Én Gud, Han som var vår Herre Jesu Kristi Far. Og det var det som Paulus forkynnte, og det var det som William Branham også lærte.

*Broder Branham sa i talen **65-0718M Prøve å Gjøre Gud en Tjeneste 103.** Du hører dem si, "Store Så og så, og store Så og så, vår store..." Gjør aldri det. Der er ingen store iblant oss. Der er bare én stor En, og det er Gud. Vi er brødre, søstre. Jeg bryr meg ikke om du er pastor for en menighet som består av fem mennesker, det gjør deg ikke liten; det gjør deg til en broder, ser du, hvis du er tro mot Guds Ord. Bryr meg ikke om hva, hvordan; du er ikke liten. Gud har ikke små barn og store barn. Han har bare barn. De er alle like.*

104. *Legg merke til, at Gud Selv kom fra Herlighetens elfenbenspalasser, for å bli en av oss. Hvem er nå den store? Tok...Kom ikke ned her for å ta form av en prest, men en tjener. Vasket den samme leiren som Han skapte, føttene til apostlene Sine og andre. Nå, hvem er stor?*

Og han sa også i talen **63-0605 En Større Enn Salomo Er Her 147** *Det er ingen store blant oss. **Hvordan kan dere ha tro når dere ønsker respekt fra en annen? Vi er alle ett i Kristus Jesus. Det er ingen store menn og små menn. Vi er alle like. Vi er barn av én Far, og vi er Hans barn.***

Og det er derfor jeg tror at det er svært viktig å motta Den Hellige Ånd, fordi da vil det gjøre deg til en broder, og det lar deg forstå hva Budskapet fra budbæreren er. Fordi, hvis du ikke forstår hva dette Budskapet handler om, da ender du opp med at alt sammen handler om budbæreren, og ikke om

Gud, som sendte budbæreren for å tjene. Da begynner du å dele opp og skjære opp Budskapet slik som Satan ønsker at du skal gjøre det.

Apostelen Paulus sa også i **1 Korinterbrev 3:4** *For når én sier, «Jeg tilhører Paulus,» og en annen: «Jeg tilhører Apollos». Er dere ikke da kjødelige?*

Og det viser bare at de som setter en forkynner opp mot en annen, det er bare kjødelighet. Og å sette Budbæreren opp mot en sann femfoldig tjeneste, som Gud plasserte i menigheten, er like kjødelig. Apostelen Paulus advarte oss om å bare si det som han sa. Og Guds profet for denne siste tidsalderen, fortalte oss at han bare lærte det som apostelen Paulus lærte. Han sørget for at vi alle virkelig forsto det.

Han sa i talen **63-0123 Identifikasjon 236** *I visjonen som jeg så for ikke lenge siden, av disse menneskene der oppe, hvor jeg stilte det spørsmålet. Dere leste det i artikkelen til Digest, Business Men. Jeg sa: "Må Paulus gjøre det ..."Sa: "Ja visst."*

237 *Jeg sa: "Jeg sto på det samme som han gjorde." Ja visst, Jeg sa det samme som ham..."*

Og han sa i talen **60-0518 Manifesterte Guds Sønner 234**. *Nå, hvis det var sant der tilbake på den dagen, han sa, (disse folkene sa til meg), sa: "Jesus vil komme til deg, og du vil presentere oss for ham, en ren jomfru." Dømt av Ordet som du forkynte for dem. Og se nå, **hvis jeg forkynner til dere nøyaktig det samme som Paulus forkynte for sin menighet, hvis hans gruppe kommer inn, da vil vår gruppe også, fordi vi har den samme tingen. Amen.***

Så alt dette taler om denne Ene som er Stor. Og denne Store Kirken er en masse med tull og tøys. Det finnes bare Én Stor, og det er Gud. Og det er ikke en Stor menighet, det er en Stor Gud i Hans menighet. Så ydmyke som de kan være, men det som gjør det stort, er Gud. Punktum.

Faktisk så sa broder Branham det samme i sin tale **60-1225 Guds Innpakkede Gave 25**. *Som jeg alltid har sagt, det er ikke den store menigheten. det er **den store Gud** i menigheten. Det er ikke det store,*

hellige fjellet. Det er **den store Hellige Ånd** som var på fjellet. Det er ikke den hellige mannen. **Det er Den Hellige Ånd** i mannen.

Og fra talen **63-1117 Én Gang Til 133 ...**hvis vi bare ville stoppe opp slik som Samson gjorde, og **tenke bare et øyeblikk på hva vi egentlig skulle være, ifølge Guds Bibel. Ikke en som er noe veldig stort noe**, ikke en som prøver å holde tritt med Jonese sin familie, **men en ydmyk, ærbødig, Åndsfylt liten gruppe mennesker**. Ikke å være skinnende eller glødende. Hollywood skinner; men Evangeliet gløder. Skjønner? Vi ønsker bare å ha noe som er skinnende, ha de største kirkene vi noensinne har hatt. Men vi ville hatt det bedre om **vi var nede i en bakgate, eller i et lagerrom, og hadde Guds Ånd tilbake på oss igjen**. Det stemmer. Legg merke til det.

Og så sier apostelen Paulus: **Galaterne 1:10 Skal jeg nemlig nå adlyde mennesker eller Gud? Eller forsøker jeg å tekkes mennesker? For hvis jeg nemlig skulle tekkes mennesker, da var jeg ikke Kristi tjener.**
11 Men jeg gjør kjent for dere, brødre, at det evangelium som ble forkynt av meg, ikke er fra noe menneske.
12 For jeg har nemlig ikke mottatt det, eller lært det, fra noe menneske, men ved Jesu Kristi åpenbaring

Og hvem kom ned i **1 Tessalonikerne 4** med et ROP, som er Budskapet? Det var Gud, som gjorde det. Derfor, nok om det. La oss runde hjørnet inn i budskapet for denne formiddagen.

Nå, denne formiddagen skal vi begynne på en avslutning av denne fantastiske serien fra broder Branhams tale **Avdekking av Gud**, og jeg tror det kan ta oss noen måneder til, fordi det er en fantastisk tale av broder Branham, og han sa så mange ting som er så påfallende for oss i denne tiden.

Og jeg tror at når vi blir ferdige med det han sier her, da kan vi gå tilbake og repetere det vi har lært de siste årene, det vi har sett på i denne talen siden vi begynte denne studien den 04.03.2018. Derfor håper jeg å avslutte et sted i løpet av de neste 12 talene, som vil plassere vår avslutning rundt mars 2021. Og det er bare 12 uker unna. Det har tatt oss omtrent tre hele år å bryte ned og fordøye hva han sa i denne talen.

Jeg vet at det er folk som sier at du ikke trenger en femfoldig tjeneste. Men den uttalelsen er faktisk anti-kristelig, fordi den tar bort Fra Guds Ord det som Paulus forkynte. For det er apostelen Paulus som lærte oss om Guds Femfoldige Tjeneste, og hvordan det er Gud som sendte den inn i menigheten og ordinerte 5 tjenester for å gjøre visse ting, for å bringe menigheten til fullkommenhet, som betyr en utrustning, og bli gjort rede for en bortrykkelse av Guds folk. Og han sa at Gud vil operere i sin menighet i disse fem tjenestene inntil de utvalgte er blitt fullt utrustet, fullt moden og klar for å få sønnekåret, adopsjonen.

Vel, når jeg ser meg omkring i dette Budskapet, og faktisk ut igjennom hele kristenheten, da klarer jeg bare ikke å se et folk som er fullt modne, og langt mindre å være fullt moden i Kristus. Og jeg sier ikke det ved å peke fingre på andre. Fordi når jeg sier det, kan jeg ha én finger som peker ut, men det er tre fingre som peker tilbake til meg selv.

Jeg ønsker at jeg var fullt moden, og fullstendig død til meg selv, for da ville jeg vite hvordan jeg skulle håndtere kritikk bedre. Men jeg vet at jeg ennå ikke er helt død til meg selv, og derfor er jeg ikke fullt utrustet og fullmoden, slik som Han sa at jeg ville bli. Så jeg er avhengig av Gud som virker i meg både å ville og deretter å gjøre det som er velbehagelig for Ham. Og da, hvis jeg bare kan fullt og helt dø ut til meg selv, da kan han ha førsteplassen til å fullstendig reflektere Sin Sønn i meg. Inntil da kan vi bare fortsette å løpe i det løpet som er satt foran oss. Det er alt vi kan gjøre.

Og vi vet at William Branham bekreftet det som Paulus sa. Og vi vet at alt hva apostelen Paulus lærte, det lærte også William Branham, på samme måte. Og han fortalte oss også at han aldri avvek fra det som Paulus lærte. Og fordi Paulus lærte oss at det å avvike ett ord fra det som han lærte, vil bringe en forbannelse, da burde vi helst holde fast ved det som han lærte oss. Vi lar ethvert ord fra mennesker være en løgn, men vi lar Guds Ord være sannhet.

Det virkelige problemet som vi har i dag, er at folk ikke forstår hvem dette er sitt Budskap. Det er ikke noe mer William Branhams budskap enn det er ditt eller mitt.

Faktisk så er det Guds Budskap. Fordi, ifølge **1 Tessalonikerbrev 4:13-18**, så er det "**Herren selv som kommer ned med et ROP.**" Og Guds stadfestede profet lærte oss at "**Ropet er Budskapet.**"

Derfor, hvis Gud kom ned med det Budskapet, da var det ikke William Branhams Budskap til å begynne med. Det var Guds Budskap.

Det ble William Branhams Budskap først da William Branham hørte det, gjenkjente det, og deretter handlet på det. Og da han handlet, da sa han nøyaktig det som Gud sa.

Og det å si det som Gud sier, er å si: "Så Sier Herren." Fordi du sier jo det som Herren allerede har sagt. Og når folket hørte hva William Branham ga et ekko av, da var det slik at de som mottok det, og gjenkjente det, og handlet på det, det Budskapet blir da deres Budskap.

La meg vise dere det i Skriften.

Og mens vi er i gang, la oss se på hvordan Guds Ord blir levendegjort i deg. Vi vet at Guds Ord er den Sæden.

Markus 4:1 *Han begynte nok en gang å undervise der ved sjøen. Og en stor folkemengde samlet seg om Ham, så Han måtte gå om bord i en båt som lå på vannet og sette seg i den. Og hele folkemengden som var på land, vendte seg mot sjøen.*

2 *Så underviste Han dem mye i lignelser, og la fram sin lære for dem:*

3 *«Hør! Se, en såmann gikk ut for å så.*

4 *Og det hendte da han sådde, at noe av såkornet falt ved veien. Og himmelens fugler kom og spiste det opp.*

5 *Noe annet falt på steingrunn, hvor det ikke var mye jord. Det spirte snart opp siden det ikke hadde dyp jord.*

6 *Men da solen steg, ble det avsvidd, og siden det ikke hadde rot, visnet det bort.*

7 *Og noe annet falt blant torner. Og tornene vokste opp og kvalte det, og det gav ingen avling.*

8 *Men noe annet falt i god jord. Det spirte fram, vokste og gav frukt: noe tretti foll, noe seksti og noe hundre.»*

9 Og Han sa til dem: «Den som har ører å høre med, han må høre!»
10 Men da Han var alene, kom de som var i Hans følge, sammen med de tolv, og spurte Ham om lignelsen.
11 Og Han sa til dem: «Dere er det gitt å kjenne Guds kongerikes hemmelighet. Men til dem som er utenfor, kommer alt i lignelser,
12 for at når de ser, ser de, men oppfatter det ikke, og når de hører, hører de, men forstår det ikke, slik at de ikke omvender seg, og deres synder kan bli dem tilgitt.»
13 Og Han sa til dem: «Forstår dere ikke denne lignelsen? Hvordan skal dere da forstå alle de andre lignelsene?»
14 Sådannen så ordet.
15 Og disse er de ved veien hvor ordet blir sådd: Når de hører, kommer Satan straks og tar bort ordet som ble sådd i deres hjerter.
16 På samme måte er det med dem som blir sådd på steingrunn. Når de hører ordet, tar de straks imot det med glede.
17 Men de har ingen rot i seg, og derfor holder de bare ut en tid. Senere, når det kommer trengsel og forfølgelse for ordets skyld, tar de straks anstøt.
18 Andre er de som blir sådd blant torner: De er slike som hører ordet,
19 men denne verdens bekymringer, rikdommens bedrag og lystene etter alt annet kommer inn og kveler ordet, og det blir uten frukt.
20 Men de som blir sådd i god jord, er de som hører ordet, tar imot det og bærer frukt: noen tretti foll, noen seksti og noen hundre.»

#1) "Vi må **høre det**", noe som betyr at vi må forstå det. Fordi William Branham lærte oss at å høre, betyr å forstå.

Fra talen **60-0221 Høre, Gjenkjenne Og Handle På Guds Ord 33**. *Aller først, **troen kommer ved å høre, høre Guds Ord**. Så den troende hører det, gjenkjenner det og handler etter det*. Den kjødelige vil høre det, lyden av det, men aldri ... "**Høre**" betyr å "**forstå**" det. Å kikke på, det er å kikke på noe. Men "å se" det, det er å "**forstå**" det. "*Uten at en blir født på ny, kan han ikke se eller forstå Guds rike.*"

#2) Deretter må vi motta det. Og ordet som brukes, er "**paradechomai**". Og det betyr: Å anerkjenne noe som **ens eget**. Dette ordet består av to ord, **para**, som betyr **ved siden av, sammen med**, eller **i nærheten av**, pluss ordet **dechomai**, som betyr – **Å motta - akseptere - ta opp som sitt eget...**

Derfor, når vi blir levendegjort av Ordet for Tiden, og blir gitt Liv, **Gud-liv**, da blir vi levendegjort til denne åpenbaringen for denne tiden. Og **den blir da vår egen åpenbaring** - av vårt eget vesen også.

Vi ser ikke bare på Budskapet som noe som Gud gjorde for andre, men hva han har kommet for å gjøre for meg, mitt selv.

Det er ikke bare broder Branhams Budskap. Det er ikke Lee Vayle sitt Budskap. Men **det er mitt Budskap nå. Det tilhører meg.** Og hvis du er blitt levendegjort til det Budskapet, da tilhører det deg. Men du må høre det, gjenkjenne det som ditt, og gå inn i det. Da tar du det i besittelse, og det blir ditt. Det er ditt Budskap nå, bruk det.

Vi ble fortalt på Pinsedagen: **"For løftet er til dere, og til deres barn."** Da er det ikke lenger bare for noen andre, løftet er til deg, det er nå ditt.

Apostelen Paulus sa til oss: **"Og dere har Han levendegjort,"** som betyr **"Dere har Han gjort levende"**.

Derfor, Ordet er livgiveren. Det krever at Guds Ånd er i deg for å bringe frem livet i Ordet i deg. Fordi Ordet er en sæd som menneskesønnen sådde ut. Og det bringer Liv inn i ditt jordiske legeme. Det levendegjør deg til den dagen og tiden og Budskapet som er for din dag.

Derfor:

#1) Du må høre det, noe som betyr at **du må forstå det.** Og når du forstår det, da...

#2) Du må motta det, - noe som betyr at du må gjøre det, motta det som ditt **eget...** og når du eier det, ...

#3) Du må **bringe frem frukt.** Og hva er den frukten? **Det er læren** for din tid.

Derfor, det å bære frukt, betyr å lære. Budskapet blir ditt budskap, og du blir en som gir ut frukt, en som gir ut liv til ordet. Og du lærer det ut gjennom hva du sier, og hva du gjør. Og faktisk vil ditt liv bli hørt høyere enn dine ord.

William Branham sa i sin tale **65-0911 Guds kraft til å forvandle 112 Gud, gjennom en Sæd av Hans Ord ... Og det er bare én ting som kan levendegjøre Ordet, og det er Ånden, for det er Livgiver til Ordet. Og når Livet i Ordet møter Livet i Ånden, Det vil produsere frem hva enn den sæden måtte være.**

Legg merke til hva broder Branham nettopp sa her: "*Når Livet i Ordet møter Livet i Ånden, Det vil produsere frem hva enn den sæden måtte være.*". Der er dine tre punkter nøyaktig.

#1) Du vil høre det, noe som betyr at **du vil forstå** det.

#2) Du vil **motta det med glede**, - noe som betyr at du vil **ta det opp som ditt eget...**

#3) Du vil bringe frem frukten av den sæden, som er manifestasjonen av åpenbaringen for denne tiden. Det betyr at du vil på en eller annen måte gi til kjenne den læren til andre, enten gjennom frukten fra dine lepper eller det livet du lever. Budskapet blir ditt Budskap, og du blir en som gir ut frukt, en som gir ut liv til Ordet.

65-1128M Guds eneste tilveiebrakte sted for tilbedelse 225 Nå, lutheranerne ønsket å komme inn på én måte, ved å bli medlem av den lutherske kirken. Metodistene ønsket å komme inn ved roping. Pinsevevne ønsket å komme inn ved å tale i tunger. Det er fortsatt ikke det! Skjønner? Nei, det er gaver, og så videre. Men **1 Korinterne 12.** sier, "**Ved én Ånd...**" **Guds Ånd, som er Liv-giveren til Ordet (Sæden), for å stadfeste Sæden for den tiden. Skjønner?**

Hvordan blir en sæd bekreftet? Ved - **manifestasjon av det Livet** som er i den. Med andre ord, den vil bære frem frukten av det livet som er i sæden. Et fikentre bærer fiken, et epletre bærer epler. Og en Guds Sønn vil bære Gud-liv, og Gud er Ordet.

Dette blir bragt ut av Guds profet i talen **62-0318M Det Talte Ord Er Den Opprinnelige Sæd 175**. *De gjerningene som Jesus gjorde*. (legg merke til at broder Branham refererer til **John 14:12** her) *Hvis en mann har Guds Sæd i seg, sammen med Guds Ånd til å vanne den Sæden, vil han gjøre de samme gjerningene som Jesus gjorde, som ble manifestert i Jesus. Han er den originale Guds Sæd. Hans død bringer deg tilbake til den originale Guds Sæd. Og hvis den samme Ånd som var i Ham, er i deg, da vil de samme gjerningene bli manifestert. Tror dere ikke det? Ja vel, la oss slå opp i **Johannes 14:12**. Du sier: "Jeg er en troende, broder Branham. Jeg er virkelig en troende." Greit, jeg skal se om Jesus ville kalle deg en troende, se om Guds Ord vil kalle deg en... Sannelig, sannelig,... (så absolutt, så absolutt)... sier Jeg dere: Den som tror på meg, de gjerninger som Jeg gjør, skal han også gjøre; og større gjerninger enn disse skal han gjøre; for jeg går til Faderen.*

177. Hva er det? **Den samme sæden**. Kan ikke beholde... Hvordan kan du plante hvete her og hvete her og si: "Jeg skal få agurker her og hvete her?" Du kan ikke gjøre det. Den eneste måten du kan få agurker på, er å plante agurker. Hvis du lager en krysning av det, da vil det ikke være en agurk. Det vil være en hykler. Stemmer det? Det vil være en hykler, venner. Du er nødt til å si det. Det er ikke blitt til noen av delene. Det er ikke en agurk, eller hva enn du avlet den med. Det er en krysning. Og det er et dårlig produkt. Og den er død i seg selv, og den kan ikke avle seg tilbake igjen. Den er død rett der, den vil ikke gå noe videre. Det avslutter det; det er det hele. Men hvis du vil ha en agurk, start med en agurk. **Hvis du vil ha en menighet, start med Guds Ord. Hvis du vil ha et Guds Liv, start med Guds Ord.** Aksepter Guds Ord i sin fylde, ethvert mål av Det. Og så er det... Og **hvis det er Guds fylde i deg, da vil det regnet som faller, produsere nøyaktig det som er i din hage**. Skjønner? Så nå, hvor hen skal ditt Senregn komme opp? Dere ser hvor det bærer hen etter en stund, gjør dere ikke? Går over sammen med de ville gresskarene som Elias hadde, og tenkte at de var gresskar. Eller denne skolen av profeter der oppe, et trossamfunn som de hadde: samlet sammen noen ville gresskar og trodde at det var erter. Åh, vel.

180. Så **de gjerningene som vil bli manifestert i Ham, er de samme, for det er den samme Sæden, det samme Guds Ord. Guds Sønn var Hans eksempel-Sæd**. Og hva Hans Liv var blitt, da Ånden ble øst over ham, etter Hans dåp, og Den Hellige Ånd kom over ham. **Selve det Livet som Han produserte, den samme Ånden, Den Hellige Ånd som vannet og bringer frem den samme type av et Liv. Og det gjør det samme som Han**

gjorde; hvis det er den samme Sæden. Sæden fra Guds Sønn vil bringe frem en Sæd av Guds Sønn.

Nå, det tar oss til de neste avsnittene som broder Branham taler til oss i denne talen som vi nå studerer, **Avdekkingen av Gud** hvor han er i ferd med å avslutte denne talen.

64-0614M Avdekkingen av Gud 347 Jeg avslutter, med å si dette, for klokka er nå fem på tolv, vil bare si dette. Jeg har omtrent ti, tolv flere sider. Jeg vil ta det en annen gang, kanskje i kveld.

348 Legg merke til nå, legg merke til dette. Det var en gang en **auksjon**, og de tok fram en gammel fiolin. Dere har hørt den mange ganger, en gammel fiolin. Og auksjonarius sa: "Hva kan jeg få for den?" Jeg har kanskje ikke dette helt riktig, ifølge fortellingen. Det har gått mange, mange år, men jeg kom til å tenke på den. Og de tok opp den gamle fiolinen, den så ikke særlig fin ut; så skitten ut og slikt. Han fikk ikke engang ett bud på den. Til slutt, tror jeg han fikk et bud på en dollar, eller noe rundt der.

349 Og **det var en som stod der, som ikke mente den burde selges for det**, så han gikk og tok den opp. Han tok den i hendene sine, og løftet opp buen og gned den inn med harpiks, og han spilte en melodi. Og da han gjorde det, begynte alle å gråte. De hadde aldri hørt slik musikk i sitt liv. Så sa auksjonarius: "Hva får jeg?"

350 "To tusen!" "Fem tusen!" "Ti tusen!" Skjønner? **Hva var det?**

Mesterens hånd åpenbarte hva som var skjult i det gamle instrumentet.

351 Samme nå! Den gamle Boken, Den er slitt, Den er blitt ledd av, brent, gjort narr av. Men tiden har kommet da de har en denominell auksjon, Kirkenes Verdensråd. **De selger Den så lett som bare det.** Det kommer en denominell auksjon.

352 Men, husk, det er noe i den gamle Boken som lovet at det ville komme **en forutbestemt, forordnet hånd en dag, som ville plukke Den opp og gjøre Ordet i denne Boken, gjennom et forutbestemt hjerte, til den gjerningen som Den er ment for, åpenbare løftene som er i Den.** Det ser kanskje, åh, ut som en flokk med holy-rollers, eller noe annet; men **det trengs bare Mesterens hånd, Ordet i Den, for å åpenbare Ordet**, og det blir mer enn en holy-roller. Det har blitt det for oss alle sammen, har det ikke, venner? Det er ikke en haug med fanatisme. **Det kommer an på Hvem sin hånd buen er i.** La oss be.

Legg merke til at han taler om en fiolin. Bare en vanlig gammel fiolin. Han talte ikke om en spesiell **Stradivarius fiolin**, laget av mesterbyggeren **Stradivarius**. Han taler bare om en gammel fiolin. Ikke noe spesielt, virket det som. Men i de rette hender, fantastisk.

Den kunne spille, fordi det ikke er fiolinen som lager musikken, det er musikeren. Og det han peker på her, er at det ikke er redskapet som var viktig, men mesterens hånd på det redskapet. Det er derfor det ikke er noen som er store i dette Budskapet. Og for noen til å si at William Branham var den største budbæreren noensinne, det bare viser at de ikke har lest sin Bibel gjennom den samme levende Guds Ånd som denne profeten taler om. Fordi, den samme Bibelen sier **at enhver Guds sønn må komme på den samme måten. "Hver Sønn som kommer til Gud, må først bli prøvd og testet."** Og det å si at en budbærer er større enn en annen, viser at du ikke har en anelse om hvem det er som bruker budbærerne. De har da sine øyne på redskapene, og ikke på den samme Gud som bruker et hvilket som helst redskap som han måtte velge å bruke.

Paulus sa i **Filipperne 2:13** *For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre det som er til Hans velbehag.* Og utenom det er du rett og slett ingenting i deg selv

Hvis **Gud er den som begynte å virke i deg, da er det nødvendig at Gud også må fullføre det.**

Hvis **Gud er troens opphavsmann, da er Gud også troens fullender.**

Det er grunnen til at alle de som virkelig er blitt brukt av Gud, vet at de ikke hadde noen ting å gjøre med hva Gud gjorde gjennom dem. De føler seg bare privilegert som har hatt Mesterens hånd til å gjøre bruk av dem som Sitt redskap. De vet at de bare er et vitne til Hans mektige hånd, selv om de var det redskapet som Gud valgte å bruke til å være et vitne om Hans nærvær til menneskeheten.

Slik William Branham sa i talen **61-0402 Det Sanne Påskeseglet 206** *Bare se om Han ikke fortsatt er ypperstepresten som kan ha medynk med dine skrøpeligheter. Jeg har aldri sett deg i mitt liv. Du er en fremmed for meg. Jeg vet ingenting om deg. Gud kjenner deg. Og hvis han kan åpenbare for*

*meg ved Sin Hellige Ånd, den oppstandne Kristus som er kommet hit, og gir meg en midlertidig oppliving gjennom min ånd, at min ånd forsvinner nå, og Hans Ånd kommer inn, for å la deg få vite om Han lever eller ikke. Jeg kjenner deg ikke. Det er meg, meg og min ånd; Vi kjenner deg ikke. Men Han kjenner deg. Men **han ønsker å låne legemet mitt for å bevise at Han er den oppstandne Kristus. Jeg er så glad for å låne det ut til Ham, gi det over til Ham, hva enn han kan få ut av det.***

Så glem denne forestillingen om at William Branham er den Ene Store, fordi han bare din broder. Og få det ut av hodet ditt at dette Omega-budskapet er Større enn Alfa-budskapet, fordi Alpha har blitt Omega. Det første Budskapet er det samme som det siste.

64-0705 Mesterverket 170. Ordet har blitt kjød, nøyaktig slik Han lovet i **Lukas 17, Malakias 4**, og alle, ser dere, det er riktig, **Åpenbaringen. 171.** Alt ekte Liv som var i stilken, i kvasten, og i agnet, det samles nå i Kornet, rede for oppstandelsen, rede for innhøstningen. **Alfa har blitt Omega. Amen. Den første blir den siste, og den siste er den første. Sæden, som gikk ned, har kommet gjennom en prosess og blitt til Sæden igjen.** Sæden, som falt i Edens hage, og døde der, kom tilbake. Fra den ufullkomne Sæden som døde der, kom tilbake til den fullkomne Sæden, den Andre Adam.

Neste uke vil vi starte opp herfra, og gå mer inn i denne historien om Mesterens Hånd, slik at dere vil forstå mer om hva vår profet prøvde å komme frem til.

La oss be...